

1. Talmud Shabbat 63a

משנה לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו וחכמים אומרים אינן אלא לגנאי שנאמר {ישעיהו ב} וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות ולא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה

Mishnah: A man may not go out [into a public domain] on Shabbat with a spear, a bow, a shield, or a spear. If he did so [without intention to violate the law] he is liable for a sin-offering.

Rabbi Eliezer said: They are ornaments for him {and accordingly may be worn out to the public domain on Shabbat}.

The Sages said: They are actually shameful, as it says (Isaiah 2:4) “and they shall beat their swords into plowshares and their javelins into pruning hooks; one nation will not raise the sword against another, and they will no longer learn war”.

רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו:

תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר {ישעיהו ב} לא ישא גוי אל גוי חרב ותהיו לנוי בעלמא אמר אביי מידי דהוה אשרגא בטיהרא ופליגא דשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גליות בלבד שנאמר {דברים טו} כי לא יחדל אביון מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דאמר רבי חייא בר אבא כל הנביאים לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא {ישעיהו סד} עין לא ראתה אלהים זולתך

A non-Mishnaic Tannaitic text: They said to Rabbi Eliezer: If they are ornaments for him, why will they cease to be in Messianic times?

He replied: Because they will be unnecessary.

Let them be for purely decorative purposes?

Abaye said: Like a candle at noon.

This argues with Samuel, for Samuel said: The only difference between the existing world and the Messianic world is the subservience of the Jews of exile, as it is written “for the poor shall not cease from the earth.”

By arguing with Samuel, it supports Rabbi Chiya bar Abba, who said: All the [utopian visions of the] prophets speak about the Messianic world, but the World to Come “No one other than You, Lord, has seen”.

ואיכא דאמרי אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל ופליגא דרבי חייא בר אבא אמר ליה אביי לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אויא ואמרי לה אביי לרב יוסף מאי טעמא דרבי אליעזר דאמר תכשיטין הן לו דכתיב {תהלים מה} חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך אמר ליה רב כהנא למר בריה דרב הונא האי בדברי תורה כתיב אמר ליה אין מקרא יוצא מידי פשוטו

Another version: They said to Rabbi Eliezer: If they are ornaments for him, why will they cease to be in Messianic times?

He replied: Even in Messianic times they will not cease to be.

Thus he agreed with Samuel, and disagreed with Rabbi Chiya bar Abba.

Said Abaye to R. Dimi (some say it was to R. Avya, and some say R. Yosef said to R. Dimi, and some say to R. Avya, some say Abaye said to R. Yosef): What is Rabbi Eliezer's reason for saying “they are ornaments for him? It is written (Psalms 45) “Gird your sword on your hip, mighty warrior, your splendor and your glory”

Said R. Kahana to Mar son of Ravina: But that verse is talking about Torah!

He replied: A verse does not completely lose its simple sense.

2. Talmud Avodah Zarah 15b-16a

ועוד תניא: אין מוכרין להם לא זיין ולא כלי זיין, ואין משחזין להן את הזיין, ואין מוכרין להן לא סדן ולא קולרין, ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל, אחד עובד כוכבים ואחד כותי; מ"ט? אי נימא דחשידי אשפיכות דמים, ומי חשידי? האמרת: ומייחדין עמהן, אלא משום דאתי לזבונה לעובד כוכבים! וכי תימא: כתי לא עביד תשובה, ישראל עביד תשובה, והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבונה: כדרך שאמר אסור למכור לעובד כוכבים, כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים! רהיט בתריה תלתא פרסי, וא"ד: פרסא בחלא, ולא אדרכיה. א"ר דימי בר אבא: כדרך שאסור למכור לעובד כוכבים, אסור למכור ללסטים ישראל. ה"ד? אי דחשיד דקטיל, פשיטא, היינו עובד כוכבים! ואי דלא קטיל, אמאי לא? לעולם דלא קטיל, והב"ע - במשמוטא, דזימנין דעביד לאצולי נפשיה. תנו רבנן: אין מוכרין להן תריסין, וי"א: מוכרין להן תריסין. מ"ט? אילימא משום דמגנו עלייהו, אי הכי, אפילו חיטי ושערי נמי לא! אמר רב: אי אפשר ה"נ. איכא דאמרי: תריסין היינו טעמא דלא, דכי שלים זינייהו קטלי בגוייהו. ויש אומרים: מוכרים להם תריסין, דכי שלים זינייהו מערק ערק. אמר רב נחמן אמר רבה בר אבונה: הלכה כיש אומרים. אמר רב אדא בר אבהו: אין מוכרין להן עששיות של ברזל; מ"ט? משום דחלשי מינייהו כלי זיין. אי הכי, אפילו מרי וחציני נמי! אמר רב זביד: בפרזלא הינדואה. והאידינא דקא מזבנינן, א"ר אשי: לפרסאי דמגנו עילון.

(Rabbah sold a donkey to Jew suspected of reselling animals to idolaters (which is prohibited). He was challenged as to the permissibility of the sale.)

A further non-Mishnaic Tannaitic text: We do not sell them weapons or accessories, and we don't sharpen their weapons, and we don't sell them anvils or collars or cuffs or chains of iron. This is true for both Cuthim and idolaters."

Why? If we suspect the Cuthim of being killers, why would it be permitted to be alone with them?! [It is forbidden to be alone with idolaters for safety reasons.]

It must therefore be because they will resell them to idolaters.

Were you to say: [the reason selling to a Jew suspected of reselling to idolaters, but not to Cuthim, is that] Cuthim wouldn't reconsider, but Jews will reconsider – but R. Nachman said in the name of Rabbah bar Avuha "just as they prohibited selling to idolaters, so too they prohibited selling to Jews suspected of reselling to idolaters"!

Rabbah ran three *parsas* (some say one *parsa*, but in sand) after the purchaser, but couldn't catch up to him.

Said R. Dimi bar Abba: Just as it is prohibited to sell to idolaters, so too it is prohibited to sell to Jewish robbers.

What kind of Jewish robbers?

If they're suspected of murder, this is obvious - they are substantively identical to idolaters!

If they don't kill, why not sell to them?

Actually, we're dealing with "grabbers" (Rashi: robbers who grab and run), who will sometimes use them for self-defense.

A non-Mishnaic Talmudic text: We don't sell them shields. Some say we do sell them shields.

Why (wouldn't we?)

If the reason is that they protect them, we shouldn't sell them wheat or barley either!

Said Rav: If it's possible, then you shouldn't.

Another version: The reason not to sell them shields is that they go out and kill when their gear is complete.

"Some say we do sell them shields" – because when their weapons are spent, they run away.

Said R. Nachman in the name of Rabbah bar Avuha: The law follows "Some say".

Said R. Ada bar Ahavah: We do not sell them iron bars.

Why?

Because they forge them into weapons.

If so, we shouldn't sell them rakes or shovels either!

Said R. Zvid: We're dealing with Indian iron (Rashi: which is used exclusively for weapons).

But we do sell them nowadays!

Said R. Ashi: We sell them to the Persians, who protect us.

3. Code of Maimonides, Laws of Idolaters 9:8-9

כשם שאין מוכרין לעובד כוכבים דברים שמחזיקין בהן ידיהן לעבודת כוכבים כך אין מוכרין להם דבר שיש בו נזק לרבים כגון דובים ואריות וכלי זיין וכבלים ושלשלאות ואין משחזין להם את הזיין, וכל שאסור למכור לעובד כוכבים אסור למכור לישראל החשוד למכור לעובד כוכבים, וכן אסור למכור כלי נזק לישראל ליסטם. הלכה ט

היו ישראל שוכנים בין העובדי כוכבים וכתרו להם ברית מותר למכור כלי זיין לעבדי המלך וגייסותיו מפני שעושים בהם מלחמה עם צרי המדינה להצילה ונמצאו מגינים עלינו שהרי אנו שרויין בתוכם.

Just as we don't sell idolaters things which strengthen their hands with regard to idolatry, we don't sell them things which can become public menaces, for example bears, lions, weaponry, cuffs and chains, and we don't sharpen their weapons. Everything that we may not sell to idolaters, we may not sell to Jews suspected of reselling to idolaters. It is also forbidden to sell potential menaces to Jewish robbers. If Jews are living amongst idolaters and have covenanted with them, they may sell weapons to the king's servants and forces, because they use them to fight battles with the enemies of the state to preserve it. It thus turns out that they protect us, because we are among them.

4. Rabbi Menachem Hameiri (late 13th century Provence) to Avodah Zarah 15b

וכן אין מוכרין להם מטעם זה לא זיין ולא כלי זיין ואין משחזין להם את הזיין וכן אין מוכרין להם לא סכין ולא כבלים ולא שלשלאות של ברזל שכל אלו מאחר שאינם בעלי שום דת בעולם ואינם נכנעים תחת יראת אלהות אלא שמקטירים לצבא השמים ועובדים את האלילים אין נזהרין משום עבירה והרי הם מזיקים בהם ואפילו חתכת ברזל אם הוא ברזל הידוע שעושים ממנו חרבות והוא הקרוי כאן פרזלא הינדואה אין מוכרין אותו להם וכשם שאסור למכור לגוי כך אסור למכור ללסטים ישראל אע"פ שאינו לסטים גמור אלא שהוא מזיק וכשהניזק מתריס כנגדו הוא עשוי להרגו כדי להציל את עצמו וכן אסור למכור לכותי שמא יחזור וימכרם לגוי והוא הדין לישראל החשוד למכור לגוי אבל מוכרין להם תריסין שאינם עשויים אלא להצלת עצמם ולא להרוג בהם ובימי רבותינו התיירו למכור כל אלו לפרסיים מפני שהיו שרויין בתוכם ומגינים עליהם וכל שאדם חוסה בצלו ראוי לעזרו כפי האפשר ואף אנו באלו ובכיוצא בהם ובכל הדברים אנו מתירין לעצמנו מאותו הטעם אף בקצוות שהעבודת אלילים נשארה לשם מפני שכל מלאכת ישראל נעשית על ידם וכל שאנו נעזרים בהם באותם הדברים שאנו מוכרין להם מותר כמו שכתבנו בהיתר מכירת בהמה גסה למעלה אלא שיש חולקין בבהמה שיש בה חשש מלאכת שבת אלא שבודאי ראוי הוא טעם זה לבטל מכחו כל שלא נאסר אלא מצד גזרה כמו שכתבנו למעלה:

Similarly, we do not sell them weapons or accessories, and we do not sharpen their weapons, and similarly knives, cuffs or chains of iron. Since these people belong to no civilizing religion and do not submit to the awe of the Divine, but rather burn incense to the stars and worship idols, they will not refrain from any sin and will use these items to damage others. So we don't even sell them what is known as Indian iron, which they use to make swords.

Just as it is forbidden to sell to idolaters, it is forbidden to sell to Jewish robbers, even if they are not complete cutthroats but kill only when the victim threatens them in self-defense.

It is also forbidden to sell to a Cuthi lest he resell to an idolater, or to a Jew suspected of such reselling. But we do sell them shields, for they are made exclusively for self-defense rather than killing.

In the days of the Rabbis it was permitted to sell all these to the Persians, because Jews lived among them, and when someone lives under someone else's protection it is appropriate to aid them in every way possible. For this reason we permit all these sales nowadays even in places where idolatry is still prevalent. It is also permissible to sell them these things if that will cause them to help us, as we have written above . . .

5. Tur (R. Jacob ben Asher, 14th Century Spain) Yoreh Deah 151

אין מוכרין להם כל דבר שיש בו נזק לרבים כגון דובים ואריות ולא שום כלי זיין ולא סדן וכבלים וקולרין ושלשלאות של ברזל ואפילו עשת של ברזל שראוי לרדד ולעשות ממנו כלי זיין אסור ולא משחזין להם כלי זיין ולא בונים להם מקום שדנין בו בני אדם וכשם שאסור כל אלו למכור לנכרים כך אסור למכור לישראל החשוד למכור לנכרים ולא לישראל ליסטים אפי' אינו הורג בהן כיון שע"י הזיין עומד על נפשו ומלסטם הבריות והאינדא נהגו למכור כל כלי זיין לנכרים כיון שעל ידם מצילין אותנו מהאויבים הבאים על העיר . . . but nowadays the custom is to sell all weapons to non-Jews since they use them to save us from the enemies attacking the city.

6. Shulkan Arukh (R. Joseph Caro, 16th century Turkey/Israel) Yoreh Deah 151:6

היו ישראל שוכנים בין עובדי כוכבים וכתרו להם ברית, מותר למכור כלי זיין לעבדי המלך וגייסותיו, מפני שעושים עמהם מלחמה עם צרי המדינה, להצילה, ונמצאו מגינים עליהם, שהרי הם שרויין בתוכה. . . . If Jews were living among idolaters and covenanted with them, they may sell all weapons to the king and his forces, because they use them to battle the enemies of the state and save it, thus protecting us who live among them.